

“*বিশ্ব সেৱাৰ সহজ সাধন মনৰ দ্বাৰা সেৱা*”

আজি সৰ্ব শক্তিমান পিতাই নিজৰ শক্তি সেনা, পাণ্ডৱ সেনা, আত্মিক সেনাক চাই আছেহঁক। সেনাৰ মহাবীৰসকল নিজৰ আত্মিক শক্তিতে কিমানলৈকে বিজয়ী হৈছে। বিশেষকৈ তিনিটা শক্তিক চাই আছেহঁক। প্ৰত্যেক মহাবীৰ আত্মাৰ নিজৰ মনৰ শক্তি কিমানলৈকে স্ব-পৰিৱৰ্তনৰ প্ৰতি আৰু সেৱাৰ প্ৰতি ধাৰণ হৈছে? সেইদৰে বাণীৰ শক্তি, কৰ্মৰ শক্তি অৰ্থাৎ শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম কিমানলৈকে জমা কৰিছে? বিজয়ী ৰত্ন হ’বৰ বাবে এই তিনিওটা শক্তিৰ আৱশ্যক। তিনিওটাৰ ভিতৰত এটা শক্তিও যদি কম হয় তেন্তে বৰ্তমানৰ প্ৰাপ্তি আৰু প্ৰালঙ্ঘ্য কম হৈ যায়। বিজয়ী ৰত্ন অৰ্থাৎ তিনিওটা শক্তিতে সম্পন্ন। বিশ্ব সেৱাধাৰী তথা বিশ্ব ৰাজ্য অধিকাৰী হোৱাৰ আধাৰ হৈছে এই তিনিওটা শক্তিতে সম্পন্ন হোৱা। সেৱাধাৰী হোৱা আৰু বিশ্ব সেৱাধাৰী হোৱা, বিশ্ব ৰাজন হোৱা বা সত্যযুগী ৰাজন হোৱা ইয়াতো পাৰ্থক্য আছে। সেৱাধাৰী অনেক আছে বিশ্ব সেৱাধাৰী কম সংখ্যকহে হয়। সেৱাধাৰী অৰ্থাৎ তিনিওটা শক্তিকে ক্ৰমানুসৰি যথাশক্তি ধাৰণা কৰা। বিশ্ব সেৱাধাৰী অৰ্থাৎ তিনিওটা শক্তিতে সম্পন্ন। আজি প্ৰত্যেকৰে তিনিওটা শক্তিৰ পাৰচেনটেজ (শতকৰা হিচাপ) চাই আছিল।

সৰ্বশ্ৰেষ্ঠ মনৰ শক্তিৰ দ্বাৰা কোনো আত্মা সন্মুখতে থাকক, সমীপতে থাকক বা যিমানৈ দূৰৈত নাথাকক- চেকেণ্ডত সেই আত্মাক প্ৰাপ্তিৰ শক্তিৰ অনুভূতি কৰাব পাৰা। মনৰ শক্তিয়ে যিকোনো আত্মাৰ মানসিক অস্থিৰ অৱস্থাকো অচল কৰি তুলিব পাৰে। মানসিক শক্তি অৰ্থাৎ শুভ ভাৱনা, শ্ৰেষ্ঠ কামনা এই শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনাৰ দ্বাৰা যিকোনো আত্মাক, সংশয় বুদ্ধিক ভাৱনাত্মক বুদ্ধিৰ কৰি তুলিব পাৰা। এইটো শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনাৰে যিকোনো আত্মাৰ ব্যৰ্থ ভাৱক সমৰ্থ ভাৱলৈ পৰিৱৰ্তন কৰিব পাৰা। শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনাৰ দ্বাৰা যিকোনো আত্মাৰ স্বভাৱো সলনি কৰিব পাৰা। শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনাৰ শক্তিৰ দ্বাৰা আত্মাক ভাৱনাৰ ফলৰ অনুভূতি কৰাব পাৰা। শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনাৰ দ্বাৰা ভগৱানৰ সমীপলৈ আনিব পাৰা। শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনাই যিকোনো আত্মাৰ ভাগ্যৰ ৰেখা সলনি কৰি দিব পাৰে। শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনাই ভীৰু আত্মাক সাহসী কৰি তুলিব পাৰে। এইটো শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনাৰ বিধি অনুসৰি মনৰ দ্বাৰা যিকোনো আত্মাৰ সেৱা কৰিব পাৰা। বৰ্তমান সময় অনুসৰি মনৰ দ্বাৰা সেৱাৰ অতি প্ৰয়োজন। কিন্তু মনৰ দ্বাৰা সেৱা তেৱেঁই কৰিব পাৰে যাৰ নিজৰ মন অৰ্থাৎ সংকল্প সদায় সকলোৰে প্ৰতি শ্ৰেষ্ঠ হ’ব, নিঃস্বার্থ হ’ব। পৰৰ উপকাৰ কৰাৰ ভাৱনা সদায় থাকিব। অপকাৰীৰো উপকাৰ কৰাৰ শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনা থাকিব। সদায় দান কৰাৰ ভাৱনা থাকিব। সদায় স্ব-পৰিৱৰ্তন, নিজৰ শ্ৰেষ্ঠ কৰ্মৰ দ্বাৰা আনকো শ্ৰেষ্ঠ কৰ্ম কৰাৰ প্ৰেৰণা দিওতা হ’ব। “এৱোঁ কৰক তেতিয়া মই কৰিম”, “অলপ এওঁ কৰক অলপ মই কৰোঁ” বা “অলপতো এৱোঁ কৰক”, এই ভাৱনাৰ পৰাও নিলগত। “কোনো কৰিব নোৱাৰে”, তথাপিও দয়াৰ ভাৱনা, সদায় সহযোগৰ ভাৱনা, সাহস বঢ়োৱাৰ ভাৱনা থাকিব। ইয়াকে কোৱা হয় মনৰ দ্বাৰা সেৱা কৰোঁতা। মনৰ দ্বাৰা সেৱা এটা স্থানত স্থিত হৈও চৰিওফালৰ সেৱা কৰিব পাৰা। বাণী আৰু কৰ্মৰ কাৰণেতো যাবলগীয়া হয়। মনৰ দ্বাৰা সেৱা যিকোনো ঠাইত বহিয়েই কৰিব পাৰা।

মনৰ দ্বাৰা সেৱা – আত্মিক ৱায়াৰলেচ (অনাতাঁৰ) চেটে হয়। যাৰ দ্বাৰা দূৰৈৰ সম্বন্ধ সমীপত গঢ়ি তুলিব পাৰা। দূৰৈত বহি যিকোনো আত্মাক পিতাৰ হোৱাৰ বাবে উৎসাহ-উদ্দীপনা জগোৱাৰ বাৰ্তা দিব পাৰা। যাৰ ফলত সেই আত্মাটিয়ে অনুভৱ কৰিব যে মোক কোনোবা মহান শক্তিয়ে আহ্বান কৰি আছে। কোনো অমূল্য প্ৰেৰণাই মোক প্ৰেৰিত কৰি আছে। যিদৰে কাৰোবাক সন্মুখত বাৰ্তা দি উৎসাহ-উদ্দীপনাত লৈ আহা তেনেকৈ মনৰ শক্তিৰ দ্বাৰাও সেই আত্মাটিয়ে এনেকুৱাই অনুভৱ কৰিব যেন কোনোবাই সন্মুখত কৈ আছে। দূৰৈত থাকিও সন্মুখত থকা যেন অনুভৱ কৰিব। বিশ্ব সেৱাধাৰী হোৱাৰ সহজ সাধনই হ’ল মনৰ দ্বাৰা সেৱা। যিদৰে বিজ্ঞানীসকলে সাক্ষাৰ সৃষ্টিৰ পৰা, পৃথিৱীৰ পৰা ওপৰত মহাকাশ যানৰ দ্বাৰা নিজৰ কাৰ্য শক্তিশালী কৰাৰ চেষ্টা কৰি আছে। স্থূলৰ পৰা সূক্ষ্মলৈ গৈ আছে। কিয়? সূক্ষ্ম হ’লে সেয়া শক্তিশালী হয়। মনৰ শক্তিও অন্তৰ্মুখীয়ান হয়। যাৰ দ্বাৰা য’তেই বিচৰা, যিমান সোনকালে বিচৰা গৈ উপস্থিত হ’ব পাৰা। যেনেকৈ বিজ্ঞানৰ দ্বাৰা পৃথিৱীৰ আকৰ্ষণৰ পৰা নিলগত যোৱাসকল স্বতঃ লাইট (পাতল) হৈ যায় তেনেকৈ মনেৰে শক্তিশালী আত্মাই স্বতঃ ডবল লাইট স্বৰূপ সদায় অনুভৱ কৰে। যেনেকৈ মহাকাশ যানৰে পৰিভ্ৰমণ কৰা সকলে উচ্চত থকাৰ বাবে সমগ্ৰ পৃথিৱীৰ যিটো অংশৰে ফটো তুলিব বিচাৰে তুলিব পাৰে, তেনেকৈ চাইলেক্স (মৌনতা, শান্তিৰ) শক্তিতে অন্তৰ্মুখী যানৰ দ্বাৰা মনৰ শক্তিৰ দ্বাৰা যিকোনো আত্মাক চৰিত্ৰৱান হ’বলৈ, শ্ৰেষ্ঠ আত্মা হ’বলৈ প্ৰেৰণা দিব পাৰা। বিজ্ঞানীসকলেতো সকলো বস্তুতে বহুত সময় আৰু সম্পত্তি খৰচ কৰে। কিন্তু তোমালোকে খৰচ নকৰাকৈয়ে অলপ সময়তে বহুত সেৱা কৰিব পাৰা। যেনেকৈ আজিকালি ক’ৰবাত- ক’ৰবাত ফ্লাইং চচাৰ (উৰন্ত চাকি) দেখা যায়। বাতৰি

শুনা নহয়। সেয়াও কেৱল লাইটেই দেখা যায়। সেইদৰে তোমালোক মনৰ দ্বাৰা সেৱা কৰোঁতা আত্মাসকলক আগলৈ গৈ অনুভৱ কৰিব যে কিবা লাইটৰ বিন্দু আহিল আৰু বিচিত্ৰ অনুভৱ কৰাই গ'ল। এয়া কোন আছিল? ক'ৰ পৰা আহিল? কি দি গ'ল, এই চৰ্চা বাঢ়ি যাব। যেনেকৈ আকাশৰ তৰাবোৰৰ ফালে সকলোৰে দৃষ্টি যায়, তেনেকৈ ধৰণীৰ তৰাবোৰৰ দিব্য জ্যোতি চাৰিওফালে অনুভৱ কৰিব। মনৰ দ্বাৰা সেৱা কৰোঁতাসকলৰ এনেকুৱা শক্তি আছে। বুজিলা? মহানতা আৰু বহুত আছে কিন্তু আজি ইমানেই শুনালো। মনৰ সেৱাক এতিয়া তীব্ৰ কৰা তেতিয়া ৭ লাখ প্ৰজা তৈয়াৰ হ'ব। এতিয়া গ'ল্ডেন জুবলীলৈকে (সোণালী জয়ন্তীলৈকে) সংখ্যা কিমান হ'ল? সত্যযুগৰ ডায়মণ্ড জুবলীলৈকে (হীৰক জয়ন্তীলৈকে) ৭ লাখতো লাগিব নহয় জানো। নহ'লে বিশ্ব ৰাজনে কাৰ ওপৰত ৰাজ্য কৰিব? ৭ লাখ তৰাৰ গায়ন আছে। তৰা ৰূপী আত্মাৰ অনুভৱ কৰিব তেতিয়া ৭ লাখ তৰাৰ গায়ন কৰা হ'ব সেয়েহে এতিয়া তৰাৰ (আত্মাৰ) অনুভৱ কৰোৱা। অস্কা - চাৰিওফালৰ পৰা আহি উপস্থিত হোৱা সন্তানসকলক মধুবন নিবাসী হোৱাৰ শুভেচ্ছা জনালোঁ বা মিলন মেলাৰ শুভেচ্ছা জনালোঁ। এইটো অবিনাশী অনুভৱৰ শুভেচ্ছা সদায় লগত ৰাখিবা। বুজিলা।

সদায় মহাবীৰ হৈ মনৰ শক্তিৰ মহানতাৰে শ্ৰেষ্ঠ সেৱা কৰোঁতা, সদায় শ্ৰেষ্ঠ ভাৱনা আৰু শ্ৰেষ্ঠ কামনাৰ বিধিৰ দ্বাৰা বেহদৰ সেৱাত সিদ্ধি প্ৰাপ্ত কৰোঁতা, নিজৰ উচ্চ স্থিতিৰ দ্বাৰা চাৰিওফালৰ আত্মাসকলক শ্ৰেষ্ঠ প্ৰেৰণা দিয়াৰ বিশ্ব সেৱাধাৰী, সদায় নিজৰ শুভ ভাৱনাৰ দ্বাৰা অন্য আত্মাসকলকো ভাৱনাৰ ফল দিওতা, এনেকুৱা বিশ্ব কল্যাণকাৰী, পৰৰ উপকাৰী, বিশ্ব সেৱাধাৰী সন্তানসকলৰ প্ৰতি বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু নমস্কাৰ।

কুমাৰসকলৰ প্ৰতি বিশেষ অব্যক্ত বাপদাদাৰ মধুৰ মহাবাক্য:

কুমাৰ, ব্ৰহ্মাকুমাৰতো হৈয়ে গ'লা, কিন্তু ব্ৰহ্মাকুমাৰ হোৱাৰ পাছত আকৌ কি হ'ব লাগে? শক্তিশালী কুমাৰ। যেতিয়ালৈকে শক্তিশালী নোহোৱা তেতিয়ালৈকে বিজয়ী হ'ব নোৱাৰা। শক্তিশালী কুমাৰ সদায় নলেজফুল (জ্ঞানেৰে পৰিপূৰ্ণ) আৰু পাৱৰফুল (শক্তিশালী) হ'ব। নলেজফুল অৰ্থাৎ ৰচয়িতাকো জানোঁতা, ৰচনাকো জানোঁতা আৰু মায়াৰ ভিন্ন-ভিন্ন ৰূপকো জানোঁতা। এনেকুৱা নলেজফুল, পাৱৰফুল সদায় বিজয়ী হয়। নলেজ (জ্ঞান) জীৱনত ধাৰণ কৰা অৰ্থাৎ নলেজক শত্ৰু কৰি দিয়া। তেন্তে শত্ৰুধাৰী শক্তিশালী নহ'ব জানো। এতিয়া মিলিটেৰীসকল কিহ'ৰ আধাৰত শক্তিশালী হয়? শত্ৰু আছে, বন্দুক আছে সেয়েহে নিৰ্ভয় হৈ যায়। গতিকে যি নলেজফুল হ'ব তেওঁ শক্তিশালী নিশ্চয় হ'ব। মায়াৰো পুৰা জ্ঞান আছে। কি হ'ব, কেনেকৈ হ'ব, গ'মেই নাপালো, মায়া কেনেকৈ আহি গ'ল, তেন্তে নলেজফুল নহ'ল। নলেজফুল আত্মাই আগতেই গ'ম পায়। যিদৰে যি বিচাৰ বুদ্ধি সম্পন্ন হয় তেওঁ বেমাৰক আগতেই জানি লয়। স্বৰ উঠিবলগীয়া হ'লে তেন্তে আগতেই বুজি পাব যে কিবা হৈ আছে, আগতেই দৰৱ খাই নিজক ঠিক কৰি ল'ব আৰু নিৰোগী হৈ যাব। বুদ্ধিহীনজনে স্বৰ উঠিলেও চলা-ফুৰা কৰি থাকিব আৰু স্বৰ বাঢ়ি যাব। এনেকৈয়ে মায়া আহে কিন্তু অহাৰ আগতেই বুজি ল'বা আৰু দূৰৈৰ পৰাই খেদি পঠিয়াবা। তেন্তে এনেকুৱা বিচাৰ বুদ্ধি সম্পন্ন শক্তিশালী কুমাৰ নোহোৱা জানো! সদায় বিজয়ী হোৱা নহয় জানো! নে তোমালোকৰ ওচৰলৈও মায়া আহে আৰু খেদি পঠিয়াবলৈ সময় লোৱা। শক্তিক দেখি শত্ৰু দূৰৈৰ পৰাই পলাই যায়। যদি আহি যায় আকৌ তাক খেদি পঠিওৱা তেন্তে সময়ো নষ্ট হয় আৰু দুৰ্বলতাৰ অভ্যাস হৈ যায়। কোনোবা বাৰে-বাৰে বেমাৰত পৰিলে তেন্তে দুৰ্বল হৈ নামায় জানো! নতুবা বাৰে-বাৰে পঢ়াত ফেল হ'লে তেতিয়া ক'ব - এওঁ পঢ়াত দুৰ্বল। সেইদৰে যদি মায়া বাৰে-বাৰে আহে আৰু আক্ৰমণ কৰি থাকে তেন্তে পৰাজিত হোৱাৰ অভ্যাস হৈ যাব আৰু বাৰে-বাৰে পৰাজিত হোৱাৰ বাবে দুৰ্বল হৈ যাব সেয়েহে শক্তিশালী হোৱা। এনেকুৱা শক্তিশালী আত্মাই সদায় প্ৰাপ্তিৰ অনুভৱ কৰে, যুদ্ধত নিজৰ সময় নষ্ট নকৰে। বিজয়ৰ আনন্দ উদযাপন কৰে। সেয়েহে কেতিয়াও কোনো কথাত দুৰ্বল নহ'বা। কুমাৰৰ বুদ্ধি ভাল হয়। অধৰকুমাৰ হ'লে বুদ্ধি ভাগ হৈ যায়। কুমাৰসকলৰ এটাই কাম, নিজৰ জীৱনক লৈয়ে। তেওঁলোকৰতো কিমান দ্বায়িত্ব থাকে। তোমালোক দ্বায়িত্বৰ পৰা মুক্ত (স্বতন্ত্ৰ), যি মুক্ত হয় তেওঁ আগবাঢ়ি গৈ থাকিব। বোজা থকাজন লাহে-লাহে যাব। মুক্তজন পাতল হ'ব তেওঁ বেগেৰে যাব। তেন্তে তীব্ৰবেগী হোৱানে, একৰস হোৱানে? সদায় তীব্ৰ অৰ্থাৎ একৰস। এনেকুৱাও নহয় যে ৬ মাহ হৈ গ'ল, যেনে আছে তেনেকৈয়ে চলি আছে, ইয়াকো তীব্ৰ গতি বুলি কোৱা নহ'ব। তীব্ৰবেগীসকল আজি য'ত আছে কাইলৈ তাতকৈ আগত, পৰহি তাতকৈ আগত, ইয়াক কোৱা হয় - 'তীব্ৰবেগী'। গতিকে সদায় নিজকে শক্তিশালী কুমাৰ বুলি ভাবিবা। ব্ৰহ্মাকুমাৰ হৈ গ'লা যদি কেৱল এইটো আনন্দত থকা আৰু শক্তিশালী নোহোৱা তেন্তে বিজয়ী হ'ব নোৱাৰা। ব্ৰহ্মাকুমাৰ হোৱাতো বহুত ভাল কিন্তু শক্তিশালী ব্ৰহ্মাকুমাৰ সদায় সমীপত থাকে। এতিয়া সমীপত থকাসকল ৰাজ্যতো সমীপত থাকিব। এতিয়াৰ স্থিতিত যদি সমীপতা নাই তেন্তে ৰাজ্যতো সমীপতা নাথাকিব। এতিয়াৰ প্ৰাপ্তিয়ে চিৰকালৰ প্ৰালন্ধ গঢ়ি দিয়ে সেয়েহে সদায় শক্তিশালী। এনেকুৱা শক্তিশালীহে বিশ্ব-কল্যাণকাৰী হ'ব পাৰে। কুমাৰসকলৰ শক্তিতো আছেই, শাৰিৰীক শক্তি হওক বা আত্মিক শক্তি হওক। কিন্তু বিশ্ব-কল্যাণৰ প্ৰতি শক্তি আছে নে শ্ৰেষ্ঠ বিশ্বক বিনাশকাৰী কৰি তোলাৰ কাৰ্যত লগোৱাৰ শক্তি আছে? তেন্তে কল্যাণকাৰী কুমাৰ হোৱা নহয়

জানো! অকল্যাণ কৰোঁতা নহয়। সংকল্পতো সদায় সকলোৰে প্ৰতি কল্যাণৰ ভাৱনা হওক। সপোনতো কল্যাণৰ ভাৱনা থাকিলে তাক কোৱা হয় - শ্ৰেষ্ঠ শক্তিশালী। কুমাৰে শক্তিৰ দ্বাৰা যি ভাবে সেয়া কৰিব পাৰে। সেয়েহে সংকল্প আৰু কৰ্ম দুয়ো একেলগে হওক। এনেকুৱা নহয় যে সংকল্প আজি কৰিলা কৰ্ম পাছত। সংকল্প আৰু কৰ্ম একে হওক আৰু একেলগে হওক। এনেকুৱা শক্তি হওক। এনে শক্তিদ্বাৰীয়েহে অনেক আত্মাৰ কল্যাণ কৰিব পাৰে। তেন্তে সদায় সেৱাত সফল হওতা হোৱা নে সংঘাত সৃষ্টি কৰোঁতা হোৱা? মনত, কৰ্মত, পৰস্পৰ মাজত সকলোতে ঠিক। কোনো ধৰণৰ সংঘাত যাতে নহয়। সদায় নিজকে বিশ্ব-কল্যাণকাৰী কুমাৰ বুলি ভাবিবা তেতিয়া যি কৰ্মই কৰিবা তাত কল্যাণৰ ভাৱনা সমাহিত হৈ থাকিব। অম্হা!

বিদায়ৰ সময়ত অমৃতবেলা সকলো সন্তানক স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ কৰিলে:

প্ৰতিটো কাৰ্য মংগলময় হওক। প্ৰতিটো কাৰ্য সদায় সফল হওক। তাৰ বাবে সকলো সন্তানৰ প্ৰতি শুভেচ্ছা থাকিল। এনেয়েতো সংগমযুগৰ প্ৰতিটো দিনেই শুভ হয়, শ্ৰেষ্ঠ হয়, উৎসাহ-উদ্দীপনা জগাওতা হয় সেয়েহে প্ৰতিটো দিনৰ নিজস্ব মহত্ব আছে। এতিয়া প্ৰতিটো সংকল্পও মংগলময় হওক অৰ্থাৎ শুভচিন্তক ৰূপধাৰী হওক। কাৰোবাৰ প্ৰতি মংগল কামনা অৰ্থাৎ শুভ কামনা কৰা সংকল্প হওক। প্ৰতিটো সংকল্প মংগলময় অৰ্থাৎ আনন্দদায়ী হওক। গতিকে আজিৰ দিনটোৰ এই মহত্ব সংকল্প, বাণী আৰু কৰ্মত তিনিওটাতে বিশেষভাৱে স্মৃতিত ৰাখিবা। আৰু এইটো স্মৃতিত ৰখা মানেই প্ৰতিটো চেকেণ্ডত বাপদাদাৰ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ স্বীকাৰ কৰা। গতিকে কেৱল এতিয়া স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ কৰি থকা নাই কিন্তু প্ৰেক্টিকেলত কৰিবা অৰ্থাৎ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ ল'বা। গোটেই দিন আজি স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ লৈ থাকিবা অৰ্থাৎ স্মৃতিত থাকি প্ৰতিটো সংকল্প, বাণীৰ দ্বাৰা প্ৰেমৰ ঢৌত ঢৌ খেলি থাকিবা। অম্হা - সকলোলৈকে বিশেষ স্নেহপূৰ্ণ স্মৰণ আৰু সুপ্ৰভাত!

সন্মিলনৰ প্ৰতি অব্যক্ত বাপদাদাৰ বিশেষ বাৰ্তা:

বাপদাদাই ক'লে, সন্তানসকলে সন্মিলন কৰি আছে। সন্মিলনৰ অৰ্থ হ'ল সম-মিলন। গতিকে যিসকল সন্মিলনলৈ আহিব তেওঁলোকক পিতাৰ সমান নহ'লেও নিজৰ সমান নিশ্চয় বুদ্ধিৰ অৱশ্যে কৰি তুলিবা। যিয়ে আহিব কিবা যাতে হৈ যায়, কেৱল যাতে কৈ নাযায়। এয়া হৈছে দাতাৰ ঘৰ। গতিকে আগন্তুকসকলে এনেকৈ যাতে নাভাবে যে আমি এওঁলোকক সহায় কৰিবলৈ আহিছো বা সহযোগ দিবলৈ আহিছো। কিন্তু তেওঁলোকে যাতে অনুভৱ কৰে যে এই স্থান লোৱাৰ স্থান হয়, দিয়াৰ নহয়। ইয়াত প্ৰত্যেক সৰু ডাঙৰ যাকেই লগ পায়, যি সেই সময়ত ইয়াত থাকিব তেওঁলোকক এইটো সংকল্প কৰাব লাগে যে দৃষ্টিৰে, বায়ুমণ্ডলেৰে, সম্বন্ধ-সম্পৰ্কেৰে 'মাষ্টাৰ দাতা' হৈ থাকিব লাগে। সকলোকে কিবা নহয় কিবা দিহে পঠিয়াব লাগে। প্ৰত্যেকৰে যাতে এইটোৱে লক্ষ্য হয়, আগন্তুকসকলক সন্মানতো দিবই লাগে কিন্তু সকলোৰে সন্মান এজন পিতাৰ প্ৰতি জগাই তুলিব লাগে। বাবাই কৈ আছিল – মোৰ ইমানবোৰ লাইট-হাউচ (প্ৰকাশ কুঞ্জ) সন্তানে চাৰিওফালৰ পৰা মনৰ সেৱাৰ দ্বাৰা লাইট (কিৰণ) বিয়পাই দিলে তেন্তে সফলতা নিশ্চিত। সেই এটা লাইট-হাউচে কিমানক ৰাস্তা দেখুৱায় - তোমালোক লাইট-হাউচ, মাইট-হাউচ (শক্তি কুঞ্জ) সন্তানসকলেতো বহুত চমৎকাৰ কৰিব পাৰা। অম্হা!

বৰদান: ঈশ্বৰীয় সেৱাৰ বন্ধনৰ দ্বাৰা সমীপ সম্বন্ধত আনোঁতা ৰয়েল ফেমিলীৰ (অভিজাত পৰিয়ালৰ) অধিকাৰী হোৱা

ঈশ্বৰীয় সেৱাৰ বন্ধনে সমীপ সম্বন্ধত লৈ আনে। যিয়ে যিমান সেৱা কৰে সিমানে সেৱাৰ ফল হিচাপে সমীপ সম্বন্ধত আহে। ইয়াৰ সেৱাধাৰী তাৰ ৰ'য়েল ফেমিলীৰ (অভিজাত পৰিয়ালৰ) অধিকাৰী হ'ব। যিমানে ইয়াত কঠিন সেৱা কৰে সিমানে তাত আৰামেৰে সিংহাসনত বহিব আৰু ইয়াত যিয়ে আৰাম কৰে তেওঁলোকে তাত কাম কৰিব। এটি-এটি চেকেণ্ডৰ, এটি-এটি কামৰ হিচাপ-নিকাচ পিতাৰ ওচৰত আছে।

স্লোগান: স্ব-পৰিৱৰ্তনৰ দ্বাৰা বিশ্ব-পৰিৱৰ্তনৰ ভায়ৱেশ্বন (প্ৰকল্পন) তীব্ৰগতিৰে বিয়পাই দিয়া।

!! ওঁম্ শান্তি !!

ওঁম্ শান্তি!!

সূচনা: আজি মাহৰ তৃতীয় ৰবিবাৰ, সকলোৱে যাতে সংগঠিত ৰূপত সন্ধ্যা 6.30 বজাৰ পৰা 7.30 বজালৈ আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় যোগত সন্মিলিত হৈ নিজৰ নিৰাকাৰী স্বৰূপত স্থিত হৈ, পৰমধামৰ উচ্চ স্থিতি অনুভৱ কৰে। শ্বুইট চাইলেন্সত বহি সকলোকে শান্তিৰ শক্তি দিয়াৰ সেৱা কৰে।